

دانشکده کشاورزی

پایان نامه کارشناسی ارشد در رشته مهندسی کشاورزی - آبیاری و زهکشی

اثر شوری آب و روش‌های آبیاری قطره‌ای و زیرزمینی
بر رشد توت‌فرنگی در کشت بدون خاک

به وسیله‌ی:

حمزه ظهوری مهریزی

استاد راهنما:

دکتر سید علی اکبر موسوی

آذر ماه 1388

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اظہارنامہ

اینجانب حمزہ ظہوری مہریزی (۸۵۱۰۱۰) دانشجوی رشته کشاورزی گرایش آبیاری و زہکشی دانشکده کشاورزی اظہار می‌کنم کہ این پایان‌نامہ حاصل پژوهش خودم بوده و در جاهایی کہ از منابع دیگران استفاده کرده‌ام، نشانی دقیق و مشخصات کامل آن را نوشته‌ام. همچنین اظہار می‌کنم کہ تحقیق و موضوع پایان‌نامہ‌ام تکراری نیست و تعهد می‌نمایم کہ بدون مجوز دانشگاه دستاوردهای آن را منتشر ننموده و یا در اختیار غیر قرار ندهم. کلیہ حقوق این اثر مطابق با آیین‌نامہ مالکیت فکری و معنوی متعلق بہ دانشگاه شیراز است.

نام و نام خانوادگی: حمزہ ظہوری مہریزی

تاریخ و امضا:

۱۸، ۹، ۱۸

به نام خدا

اثر شوری آب و روش‌های آبیاری قطره‌ای و زیرزمینی
بر رشد توت‌فرنگی در کشت بدون خاک

به وسیله‌ی:
حمزه ظهوری مهریزی

پایان نامه
ارائه شده به تحصیلات تکمیلی دانشگاه به عنوان بخشی
از فعالیت‌های تحصیلی لازم برای اخذ درجه کارشناسی ارشد

در رشته‌ی:
مهندسی کشاورزی - آبیاری و زهکشی

از دانشگاه شیراز
شیراز
جمهوری اسلامی ایران

ارزیابی شده توسط کمیته پایان نامه با درجه: عالی

دکتر سید علی اکبر موسوی دانشیار بخش مهندسی آب (رئیس کمیته)
دکتر علی اکبر کامگار حقیقی استاد بخش مهندسی آب (استاد مشاور)
دکتر شاهرخ زند پارسا استادیار بخش مهندسی آب (استاد مشاور)
دکتر سعید عشقی استادیار بخش علوم باغبانی (استاد مشاور)

آذر ماه ۱۳۸۸

تقدیم به

پدرم او که از شانه های خود پلی ساخت تا به سلامت از آن عبور کنم

مادرم او که از خود کاست تا بر من بیفزاید

همسرم او که دریای مهرش گرانه ندارد

و خواهرانم همراهن همیشگی ام

پاسکزاری

اکنون که به لطف پروردگار این پایان نامه به اتمام رسیده است به پاس حق شناسی لازم میدانم از پدر، مادر، خواهران و همسر عزیزم که دعای خیرشان بدرقه راهم بوده کمال تشکر و قدردانی را بنمایم. همچنین تقدیر و تشکر مضاعف از جناب آقای دکتر سید علی اکبر موسوی استاد کرامت‌دور و معلم وارسته که استاد راهنمای این پژوهش بوده‌اند. ایشان در طول این دوره همیشه مشوق اینجانب بوده و رفتار و سکنات ایشان را به‌ویژه به عنوان الگوی تمام‌نمای فضیلت سرلوحه خویش قرار داده‌ام و امیدوارم بتوانم گوشه‌ای از این بیکران رادک کرده باشم. از استاد کرامت‌دور جناب آقایان دکتر علی اکبر کامکار حقیقی، دکتر شاهرخ زندپارسا و دکتر سعید عظمی که قبول زحمت مشاوره پایان نامه را نمودند و در طول پژوهش بار نمودهای مفید و کارساز خود روش‌بینانه تکمیل بخشهای مختلف را ارائه فرمودند، پاسکزاری می‌نمایم. و با ابراز ستوده‌ترین تشکرات قلبی از محبت‌های بی‌دیغ و به‌کارهای بی‌شائبه دوستان ارجمند آقایان سینا الهیاری، محبتی حمید الهی، رسول عباسی، سید احتشام الدین فروزان مهر، وحید کبریانی زاده، داوود کرمی، رضا ماجری و اشکان نیکیان و همچنین تمامی مسئولین و کارکنان محترم دانشکده کشاورزی دانشگاه شیراز به ویژه آقایان رمضان جعفری، ایمان زارع و محمد علی (ریحان) استعدیاری که وفاق این تلاش نامه به نظرات و کلمات ایشان مزین است.

چکیده

اثر شوری آب و روش‌های آبیاری قطره‌ای و زیرزمینی بر رشد توت‌فرنگی در کشت بدون خاک

به وسیله‌ی

حمزه ظهوری مهریزی

تنش شوری از دیرباز عامل مهمی در تاریخ بشر و سیستم‌های کشاورزی بوده و عامل نامساعد خارجی است که گیاهان را تحت تاثیر قرار می‌دهد. در بسیاری از مناطق دنیا به خصوص نقاط خشک و نیمه خشک مانند ایران، اراضی شور در اثر فعالیتهای بی‌رویه کشاورزی پیوسته در حال گسترش است. در ایران مساحت خاک‌هایی که به نوعی تحت تاثیر شوری قرار دارند بالغ بر 32 میلیون هکتار است که نزدیک به 30 درصد از سطح کل کشور و 55 درصد از اراضی قابل کشت را شامل می‌شود. هدف از این پژوهش، مقایسه اثر شوری‌های مختلف آب و روش‌های آبیاری قطره‌ای و زیرزمینی بر رشد و راندمان آب مصرفی گیاه توت‌فرنگی در کشت بدون خاک می‌باشد. این پژوهش در قالب طرح بلوک کامل تصادفی با تعداد 8 تیمار و در هر تیمار 4 تکرار (هر تکرار شامل 3 گلدان) انجام گرفت. تیمارها شامل: چهار تیمار شوری: 1- شاهد (محلول غذایی، محلول هوگلند اصلاح شده [یک سوم])، 2- محلول غذایی + 5 meq کلرید سدیم + 2.5 meq سولفات سدیم، 3- محلول غذایی + 17 meq کلرید سدیم + 8.5 meq سولفات سدیم و 4- محلول غذایی + 26 meq کلرید سدیم + 13 meq سولفات سدیم و دو تیمار آبیاری: 1- آبیاری زیرزمینی و 2- آبیاری قطره‌ای بوده که نمک‌های فوق در محلول غذایی حل شده و مورد استفاده قرار گرفتند. در این پژوهش تاثیر شوری و روش‌های آبیاری بر شاخص‌های رویشی و زایشی گیاه توت‌فرنگی مورد بررسی قرار گرفتند. شاخص‌های تبخیر - تعرق، سطح و تعداد برگ، پتانسیل آب برگ، راندمان مصرف آب، وزن تر و خشک ریشه و شاخساره، عملکرد و وزن خشک میوه، بیوماس، اسیدپتت آبی میوه، مواد جامد محلول آب میوه، ویتامین ث آب میوه، بو، رنگ، مزه و ظاهر میوه کاهش معنی‌داری را در سطح 5% آزمون دانکن در تیمارهای آبیاری زیرزمینی نسبت به آبیاری قطره‌ای و همچنین با افزایش شوری از خود نشان دادند. شاخص‌های تعداد ساقه رونده، کلروفیل برگ، وزن مخصوص برگ، محتوای نسبی آب برگ و پتاسیم ریشه کاهش معنی‌داری را در سطح 5% آزمون دانکن در تیمارهای آبیاری زیرزمینی نسبت به آبیاری قطره‌ای و همچنین با افزایش شوری از خود نشان ندادند. شاخص‌های پرولین برگ، هدایت الکتریکی عصاره اشباع محیط کشت، پتاسیم شاخساره، کلر ریشه و شاخساره، سدیم ریشه و شاخساره و نسبت Na^+/K^+ ریشه و شاخساره افزایش معنی‌داری را در سطح 5% آزمون دانکن در تیمارهای آبیاری زیرزمینی نسبت به آبیاری قطره‌ای و همچنین با افزایش شوری از خود نشان دادند. شاخص‌های سطح مخصوص و نشت یونی غشاء برگ افزایش معنی‌داری را در سطح 5% آزمون دانکن در تیمارهای آبیاری زیرزمینی نسبت به آبیاری قطره‌ای و همچنین با افزایش شوری از خود نشان ندادند.

فهرست مطالب

صفحه	عنوان
1	فصل اول: مقدمه
1	1-1- کشت بدون خاک
2	2-1- نوع آبیاری
4	3-1- پراکنش توت‌فرنگی
4	4-1- وضعیت تولید در ایران و جهان
5	5-1- تاریخچه رقم پاجیرو
5	6-1- ارزش غذایی توت‌فرنگی
6	7-1- هدف از انجام پژوهش
7	فصل دوم: مروری بر پژوهش‌های پیشین
7	1-2- تاریخچه
8	2-2- ریخت‌شناسی
9	3-2- تنش شوری
10	4-2- فرآیند تنش شوری در گیاهان
15	2-5- مکانیسم مقاومت به شوری در گیاهان
18	2-6- اثرات تنش شوری بر گیاهان
23	2-7- اثر شوری و نوع آبیاری بر گیاهان
26	فصل سوم: مواد و روش‌ها
26	3-1- عملیات کشت و استقرار گیاه
26	3-2- تیمار شوری
27	3-3- تیمار آبیاری
30	3-4- مبارزه با آفات
30	3-5- صفات اندازه‌گیری‌شده
31	3-5-1- عصاره اشباع محیط کشت
32	3-5-2- میزان کلروفیل
32	3-5-3- سطح برگ
33	3-5-4- وزن و سطح مخصوص برگ
33	3-5-5- نشت یونی غشاء برگ (Electrolyte Leakage)
33	3-5-6- محتوای نسبی آب برگ (Relative Water Content)

34	7-5-3- اسید آمینه پرولین
34	1-7-5-3- طرز تهیه معرف اسید ناین هیدرین
35	8-5-3- تعداد ساقه رونده، گل آذین، گل در گل آذین، برگ و عملکرد
35	9-5-3- ویژگیهای کیفی آب میوه
35	1-9-5-3- اسیدیته کل میوه
35	2-9-5-3- ویتامین ث
36	3-9-5-3- مواد جامد محلول (TSS)
36	4-9-5-3- رنگ، ظاهر، بو و مزه میوه
37	10-5-3- وزن تر و خشک گیاه
37	11-5-3- راندمان مصرف آب و پتانسیل آب برگ
37	12-5-3- روش تهیه عصاره از پودر گیاهی
38	1-12-5-3- اندازه گیری کلر
38	1-1-12-5-3- روش تهیه کرومات پتاسیم مایع
38	2-1-12-5-3- تیتراسیون کلر
39	فصل چهارم: نتایج و بحث
39	1-4- اثر شوری و نوع آبیاری بر تبخیر- تعرق
41	2-4- اثر شوری و نوع آبیاری بر سطح و تعداد برگ
45	3-4- اثر شوری و نوع آبیاری بر پتانسیل آب برگ و راندمان مصرف آب
49	4-4- اثر شوری و نوع آبیاری بر کلروفیل و پرولین برگ
51	5-4- اثر شوری و نوع آبیاری بر وزن تر و خشک شاخساره و ریشه و بیوماس گیاه
57	6-4- اثر شوری و نوع آبیاری بر عملکرد و وزن خشک کل میوه
59	7-4- اثر شوری و نوع آبیاری بر وزن، تعداد فندقه، طول و عرض میوه‌های اولیه و ثانویه
64	8-4- اثر شوری و نوع آبیاری بر تعداد ساقه رونده، گل آذین، گل در گل آذین و میوه در گل آذین
64	9-4- اثر شوری و نوع آبیاری بر وزن و سطح مخصوص برگ، میزان نشت یونی غشاء برگ و محتوای نسبی آب در برگ
68	10-4- اثر شوری و نوع آبیاری بر هدایت الکتریکی عصاره اشباع (ECe)
74	11-4- روابط گیاهی
78	12-4- اثر شوری و نوع آبیاری بر کلر و سدیم و پتاسیم شاخساره و ریشه
84	13-4- اثر شوری و نوع آبیاری بر خصوصیات کیفی میوه
90	14-4- نتیجه گیری
91	15-4- پیشنهادها
94	منابع
94	منابع مورد استفاده

فهرست جدول‌ها

صفحه	عنوان
5	جدول 1-1- ارزش غذایی صد گرم میوه توت‌فرنگی
27	جدول 3-1 - تیمارهای شوری
42	جدول 4-1- اثرات آبیاری و شوری بر تبخیر- تعرق، سطح و تعداد برگ گیاه توت‌فرنگی.
47	جدول 4-2- اثرات آبیاری و شوری بر پتانسیل آب برگ، راندمان مصرف آب، کلروفیل و پرولین گیاه توت‌فرنگی.
52	جدول 4-3- اثرات آبیاری و شوری بر وزن تر و خشک شاخساره گیاه توت‌فرنگی.
54	جدول 4-4- اثرات آبیاری و شوری بر وزن تر و خشک ریشه گیاه توت‌فرنگی.
58	جدول 4-5- اثرات آبیاری و شوری بر عملکرد و وزن خشک میوه و بیوماس گیاه توت‌فرنگی.
60	جدول 4-6- اثرات آبیاری و شوری بر وزن، تعداد فندقه، طول و عرض میوه‌های اولیه گیاه توت‌فرنگی.
62	جدول 4-7- اثرات آبیاری و شوری بر وزن، تعداد فندقه، طول و عرض میوه‌های ثانویه گیاه توت‌فرنگی.
65	جدول 4-8- اثرات آبیاری و شوری بر تعداد ساقه رونده، تعداد گل آذین، گل در گل آذین و تعداد میوه در گل آذین گیاه توت‌فرنگی.
69	جدول 4-9- اثرات آبیاری و شوری بر نشت یونی غشاء، وزن مخصوص، سطح مخصوص و محتوای نسبی آب برگ گیاه توت‌فرنگی.
73	جدول 4-10- اثرات آبیاری و شوری بر هدایت الکتریکی عصاره اشباع محیط کشت گیاه توت‌فرنگی.
80	جدول 4-11- اثرات آبیاری و شوری بر میزان پتاسیم و کلر شاخساره و ریشه گیاه توت‌فرنگی.
81	جدول 4-12- اثرات آبیاری و شوری بر سدیم و نسبت سدیم به پتاسیم در ریشه و شاخساره گیاه توت‌فرنگی.
85	جدول 4-13- اثرات آبیاری و شوری بر اسیدیته، مواد جامد محلول، ویتامین ث و TSS/TA گیاه توت‌فرنگی.
89	جدول 4-14- اثرات آبیاری و شوری بر بو، مزه، رنگ و ظاهر میوه گیاه توت‌فرنگی.

فهرست شکل‌ها

صفحه

عنوان

- شکل 3-1- نمایشی از سیستم آبیاری زیرزمینی مورد استفاده در این پژوهش 28
- شکل 3-2- تصویری از نمونه اجرا شده‌ی آبیاری زیرزمینی 28
- شکل 3-3- نمایشی از سیستم آبیاری قطره‌ای مورد استفاده در این پژوهش 29
- شکل 3-4- تصویری از نمونه اجرا شده‌ی آبیاری قطره‌ای 29
- شکل 3-5- نمای کلی طرح انجام شده در گلخانه گروه آبیاری 30
- شکل 3-6- نحوه عصاره‌گیری از لایه‌های محیط کشت 31
- شکل 4-1- اثر سطوح مختلف شوری و نوع آبیاری بر تبخیر-تعرق گیاه توت‌فرنگی 41
- شکل 4-2- اثر سطوح مختلف شوری و نوع آبیاری بر سطح برگ گیاه توت‌فرنگی 44
- شکل 4-3- اثر سطوح مختلف شوری و نوع آبیاری بر تعداد برگ گیاه توت‌فرنگی 44
- شکل 4-4- اثر سطوح مختلف شوری و نوع آبیاری بر پتانسیل آب برگ گیاه توت‌فرنگی 46
- شکل 4-5- اثر سطوح مختلف شوری و نوع آبیاری بر راندمان مصرف آب گیاه توت‌فرنگی 48
- شکل 4-6- اثر سطوح مختلف شوری و نوع آبیاری بر کلروفیل برگ گیاه توت‌فرنگی 50
- شکل 4-7- اثر سطوح مختلف شوری و نوع آبیاری بر پرولین برگ گیاه توت‌فرنگی 50
- شکل 4-8- اثر سطوح مختلف شوری و نوع آبیاری بر وزن تر و خشک شاخساره گیاه توت‌فرنگی 53
- شکل 4-9- اثر سطوح مختلف شوری و نوع آبیاری بر وزن تر و خشک ریشه گیاه توت‌فرنگی 55
- شکل 4-10- اثر سطوح مختلف شوری و نوع آبیاری بر بیوماس گیاه توت‌فرنگی 56
- شکل 4-11- اثر سطوح مختلف شوری و نوع آبیاری بر عملکرد میوه گیاه توت‌فرنگی 57
- شکل 4-12- اثر سطوح مختلف شوری و نوع آبیاری بر وزن خشک میوه گیاه توت‌فرنگی 59
- شکل 4-13- اثر سطوح مختلف شوری و نوع آبیاری بر وزن میوه‌های اولیه و ثانویه گیاه توت‌فرنگی 61
- شکل 4-14- اثر سطوح مختلف شوری و نوع آبیاری بر تعداد فندقه میوه‌های اولیه و ثانویه گیاه توت‌فرنگی 61
- شکل 4-15- اثر سطوح مختلف شوری و نوع آبیاری بر طول میوه‌های اولیه و ثانویه گیاه توت‌فرنگی 63
- شکل 4-16- اثر سطوح مختلف شوری و نوع آبیاری بر عرض میوه‌های اولیه و ثانویه گیاه توت‌فرنگی 63
- شکل 4-17- اثر سطوح مختلف شوری و نوع آبیاری بر تعداد ساقه رونده گیاه توت‌فرنگی 64
- شکل 4-18- اثر سطوح مختلف شوری و نوع آبیاری بر تعداد گل آذین گیاه توت‌فرنگی 66
- شکل 4-19- اثر سطوح مختلف شوری و نوع آبیاری بر تعداد گل در گل آذین گیاه توت‌فرنگی 66
- شکل 4-20- اثر سطوح مختلف شوری و نوع آبیاری بر تعداد میوه در گل آذین گیاه توت‌فرنگی 67
- شکل 4-21- اثر سطوح مختلف شوری و نوع آبیاری بر وزن مخصوص برگ گیاه توت‌فرنگی 70

- شکل 4-22. اثر سطوح مختلف شوری و نوع آبیاری بر سطح مخصوص برگ گیاه توت‌فرنگی 71
- شکل 4-23. اثر سطوح مختلف شوری و نوع آبیاری بر نشت یونی غشاء برگ گیاه توت‌فرنگی 71
- شکل 4-24. اثر سطوح مختلف شوری و نوع آبیاری بر محتوای نسبی آب برگ گیاه توت‌فرنگی 72
- شکل 4-25. اثر سطوح مختلف شوری و نوع آبیاری بر مقدار هدایت الکتریکی عصاره اشباع گیاه توت‌فرنگی 74
- شکل 4-26. رابطه بین عملکرد نسبی گیاه توت‌فرنگی و مقدار میانگین هدایت الکتریکی عصاره اشباع در پایان دوره رشد 75
- شکل 4-27. رابطه بین تبخیر- تعرق تجمعی گیاه توت‌فرنگی و مقدار میانگین هدایت الکتریکی عصاره اشباع در پایان دوره رشد 76
- شکل 4-28. رابطه بین عملکرد و تبخیر- تعرق تجمعی در گیاه توت‌فرنگی در سیستم‌های آبیاری زیرزمینی و قطره‌ای 77
- شکل 4-29. رابطه بین بیوماس و تبخیر- تعرق تجمعی در گیاه توت‌فرنگی در سیستم‌های آبیاری زیرزمینی و قطره‌ای 77
- شکل 4-30. رابطه بین راندمان مصرف آب و تبخیر- تعرق تجمعی در گیاه توت‌فرنگی در سیستم‌های آبیاری زیرزمینی و قطره‌ای 78
- شکل 4-31. اثر سطوح مختلف شوری و نوع آبیاری بر پتاسیم شاخساره و ریشه گیاه توت‌فرنگی 79
- شکل 4-32. اثر سطوح مختلف شوری و نوع آبیاری بر کلر شاخساره و ریشه گیاه توت‌فرنگی 82
- شکل 4-33. اثر سطوح مختلف شوری و نوع آبیاری بر سدیم شاخساره و ریشه گیاه توت‌فرنگی 82
- شکل 4-34. اثر سطوح مختلف شوری و نوع آبیاری بر نسبت Na^+/K^+ شاخساره و ریشه گیاه توت‌فرنگی . 83
- شکل 4-35. اثر سطوح مختلف شوری و نوع آبیاری بر اسیدیته میوه گیاه توت‌فرنگی 86
- شکل 4-36. اثر سطوح مختلف شوری و نوع آبیاری بر قند کل میوه گیاه توت‌فرنگی 86
- شکل 4-37. اثر سطوح مختلف شوری و نوع آبیاری بر نسبت TSS به TA گیاه توت‌فرنگی 87
- شکل 4-38. اثر سطوح مختلف شوری و نوع آبیاری بر ویتامین ث میوه گیاه توت‌فرنگی 88
- شکل 4-39. اثر سطوح مختلف شوری و نوع آبیاری بر بو، مزه، رنگ و ظاهر میوه گیاه توت‌فرنگی 90

فصل اول: مقدمه

1-1- کشت بدون خاک

کشور ایران در ناحیه‌ی آب و هوایی گرم و خشک واقع شده است و میانگین میزان بارندگی آن یک سوم میانگین بارندگی جهان می‌باشد. کمبود بارندگی و خشکسالی‌های اخیر سبب کاهش منابع آب گردیده است، به طوری که منابع آبهای سطحی و زیرزمینی به مقدار محسوسی کاهش یافته است. از طرفی بخش قابل توجهی از منابع آبهای زیرزمینی دارای مقدار زیادی املاح می‌باشند و استفاده از این قبیل آبها در کشاورزی با توجه به وسعت و گستردگی آنها در شرایط محدودیت آبهای شیرین امری اجتناب ناپذیر است و باید به طریق صحیح و با توجه به شرایط مخصوص هر منطقه مبادرت به استفاده بهینه از آبهای شور و لب شور در تولید محصولات کشاورزی نمود. در اکثر مناطق عامل محدود کننده کشاورزی کمبود آب با کیفیت مناسب می‌باشد که باید جهت استفاده از آنها روشهای مختلف بهره برداری را مورد بررسی قرار داد و در موقعیت‌های مختلف از روش مناسبی که بتواند راندمان تولید را به ازاء کیفیت و کمیت آب مصرفی به حداکثر برساند، استفاده نمود (فیضی و حقیقت، 1380).

یکی از روشهای بهره‌برداری از آبهای با کیفیت پائین استفاده از کشت هیدروپونیک است. پرورش گیاهان در آب یا محلول غذایی که به آن آبکشتی (هیدروپونیک) گفته می‌شود (هیدرو=آب، پونوس=کار، به معنی آب‌کاری)، در طول سده‌ها استفاده شده است. برای مثال باغ‌های قدیمی معلق بابل و باغ‌های شناور از تک در مکزیکو در حقیقت به صورت آبکشتی بوده‌اند. در سال‌های 1800، مفاهیم اساسی کشت گیاهان به صورت آبکشتی به وسیله‌ی کسانی که چگونگی رشد گیاهان را مطالعه می‌کردند، ارائه شد. در پی آن، کشت گیاهان در محیط بدون خاک در سالهای 1930 به وسیله‌ی یک دانشمند کالیفرنایی شهرت پیدا کرد. در خلال جنگ جهانی دوم، ارتش آمریکا در شماری از جزایر غرب اقیانوس آرام، باغ‌های آبکشتی بزرگی را برای تولید سبزیجات تازه برای سربازان در منطقه، تاسیس کرد. از 1980 استفاده از روش آبکشتی برای تولید سبزی و گل از ارزش تجاری شایانی برخوردار شده است، به گونه‌ای که امروزه در سراسر جهان بیش از 60000 ایکر (24281/16 هکتار) سبزیجات گلخانه‌ای به روش آبکشتی تولید می‌شود و انتظار می‌رود افزایش سطح زیر کشت ادامه یابد.

پرورش گیاهان با روش آبکشتی در نواحی بیابانی جهان و در مناطقی مانند قطب یا سایر مناطق نامناسب از نظر زیست، به عنوان راهکاری جهت تولید مواد غذایی و بازیافت مواد زائد، اهمیت زیادی پیدا خواهد کرد (بنتون جونز، 1382).

در واقع، هیدروپونیک تنها یک حالت از پرورش گیاهان بدون خاک است و به روشی گفته می‌شود که در آن ریشه‌ی گیاهان در محلول غذایی ثابت که به گونه‌ی پی در پی تهویه شده یا در محلولی که همواره در حرکت است و یا به صورت پاشیدن محلول غذایی به ریشه‌ی معلق می‌باشد. گیاهانی که در یک بستر غیر آلی (مانند شن، سنگریزه، پرلیت یا پشم سنگ) و یا یک ماده آلی (مثل اسفاگونوم پیت ماس یا پوست کاج) پرورش داده می‌شوند و به صورت منظم با محلول غذایی آبیاری می‌شوند، باید به عنوان محیط کشت بدون خاک تلقی شوند، ولی الزاماً هیدروپونیک نمی‌باشند (بنتون جونز، 1382).

کشت بدون خاک روشی است که دستیابی به محصول بالا و کنترل خوب روی رشد و توسعه‌ی گیاه را اجازه می‌دهد و در سراسر جهان رایج است (Rouphael *et al.*, 2006).

1-2- نوع آبیاری

در 20 سال اخیر، سیستم‌های کشت بدون خاک به طور فزاینده‌ای در میان پرورش‌دهندگان تجاری رایج شده‌اند به طوری که آنها میزان تولید و کیفیت آن را بهبود می‌بخشند و باعث کشتی عاری از بیماری می‌شوند. کشت بدون خاک به آبیاری همیشگی و وضعیت حاصلخیزی مناسب نیاز دارد، و وقتی با زه‌کشی آزاد (سیستم باز) به کار رود می‌تواند به تلف شدن آب و اعتبارات مالی و به علت شسته شدن عناصر غذایی به آلودگی منابع آب سطحی و زیرزمینی منجر شود (van Os *et al.*, 2002). برای حل این مشکل، پرورش دهندگان روش توزیع مجدد محلول غذایی را اتخاذ کردند (Reed, 1996). انواع مختلفی از سیستم‌های بدون خاک بسته برای محصولات گلدانی توسعه داده شده‌اند (Rouphael *et al.*, 2006). گسترده‌ترین سیستم‌های مورد استفاده سیستم سطحی (آبیاری قطره‌ای) و سیستم زیرزمینی (سکوه‌های جریان و فروکش، زیر گلدان‌های موئینه، سکوه‌های آبراه‌ای و بسترهای سیلابی) هستند (Reed, 1996). سیستم آبیاری قطره‌ای رایج‌ترین سیستم مورد استفاده در کشت بدون خاک است. در سالهای اخیر، سیستم‌های زیرزمینی در تولید محصولات فصلی و گلدانی مقبولیت بیشتری کسب کرده‌اند، از آنجا که آنها در مقایسه با سیستم‌های آبیاری قطره‌ای دارای مزیت‌های بیشتری به شرح ذیل هستند: هزینه‌های کارگری کاهش می‌یابد، اگر از سکوه‌های متحرک استفاده شود سطح تولید افزایش می‌یابد، و انتشار عوامل بیماری‌زا در سیستم‌های بدون خاک بسته کاهش می‌یابد (Rouphael *et al.*, 2006). افزون بر این، بر خلاف سیستم آبیاری

قطره‌ای، مدیریت محلول غذایی در آبیاری زیرزمینی آسان‌تر است زیرا عنصری که به وسیله‌ی گیاه جذب نمی‌شود در محیط کشت باقی می‌ماند به ویژه در قسمت‌های فوقانی محیط کشت که ریشه‌ها کمتر حضور دارند و این عناصر در آن منطقه تجمع می‌یابند و کمتر وارد محلول غذایی می‌شوند (Reed, 1996; Santamaria *et al.*, 2003).

سیستم‌های آبیاری زیرزمینی مطالعه و تاکنون برای تولید محصولات زینتی پیشنهاد شده- اند (Todd and Reed, 1998). عدم وجود آبشویی و تمایل به جمع شدن نمک در محیط کشت یکی از معایب سیستم‌های آبیاری زیرزمینی است، که ممکن است موجب کاهش محسوس رشد و عملکرد بویژه در دوره‌های طولانی کشت و همچنین در طول فصل‌های گرم گردد. این اثر منفی (تجمع نمک در محیط کشت) هنگامی بیشتر خواهد شد که پرورش- دهندگان از آب شور استفاده کنند (Rouphael *et al.*, 2006).

اثرات شوری در فرایندهای انتقال یون و آب در گیاهان ممکن است موجب تغییراتی در توازن یون‌ها و وضعیت تغذیه‌ای گیاه همانند بسیاری از فرایندهای فیزیولوژیکی (Munns and Termaat, 1986) شود و موجب توقف رشد گیاه و کاهش عملکرد گردد. سطح شوری متوسط ممکن است برای محصول بوسيله‌ی بهبود بخشیدن کیفیت میوه و کاهش دادن قدرت رویشی اضافی در قسمت‌های سبزینه‌ای که در طول رشد اولیه در هیدروپونیک‌ها مشاهده می- شود، مفید باشد (Savvas and Lenz, 2000).

تکنولوژی کشت بدون خاک حلقه بسته شاید روشی پایدار برای تولید گلخانه‌ای باشد. عیب مهم سیستم‌های بدون خاک حلقه باز افت آب و مواد غذایی است، که منجر به آلودگی آبهای سطحی و زیرزمینی می‌شود و سیستم‌های رشد حلقه بسته به منظور برطرف کردن این مشکل توسعه داده شده‌اند. در این سیستم‌ها، مدیریت محلول غذایی گردشی به آنالیزهای شیمیایی مکرر نیاز دارد، که ممکن است داخل ردیف با استفاده از وسایل کنترلی گران یا خارج از ردیف به طور معمول به وسیله‌ی آنالیزهای آزمایشگاهی زمان‌بر انجام شوند. در سیستم‌های کشت بسته، محلول غذایی موجود در زهاب و مازاد کود آبیاری به سیستم بازگردانده می‌شود، بنابراین فایده‌اش این است که مصرف آب و هدررفت کودها از محیط کمتر می‌شود (Carmassi *et al.*, 2007).

افزون بر این، در سیستم‌های بسته شوری آب آبیاری از جمله مشکلات است. تجمع نمک زمانی اتفاق می‌افتد که آب آبیاری کیفیت پائینی داشته باشد (برای مثال با غلظت‌های NaCl بالا)، زیرا غلظت جذب ظاهری چندین یون (نسبت بین جذب آب و عناصر غذایی)، مانند Na^+ ، پائین‌تر از غلظت آنها در آب آبیاری می‌باشد (Carmassi *et al.*, 2007).

3-1- پراکنش توت فرنگی

از آنجا که در دهه‌های اخیر کشت بدون خاک توت‌فرنگی در کشور ما رواج پیدا کرده لازم است تا به موضوع پراکنش و وضعیت تولید آن در ایران و جهان اشاره‌ای شود. توت‌فرنگی (*Fragaria ananassa* Duch.) متعلق به تیره Rosaceae می‌باشد. توت‌فرنگی، انگور، ذغال اخته و تمشک در گروه میوه‌های ریز قرار دارند که از میان آن‌ها انگور و توت‌فرنگی از اهمیت بیشتری برخوردار بوده و تولید آن‌ها مورد توجه قرار گرفته است، که ذغال اخته و تمشک را به صورت بوته‌های وحشی و خودرو در مناطق مختلف می‌توان مشاهده کرد (خوشخوی و همکاران، 1371).

گونه‌های وحشی توت‌فرنگی در سراسر نیمکره شمالی وجود داشته و به خوبی با اقلیم‌های مختلف سازگار شده‌اند. توت‌فرنگی در ایران هم به طور خودرو وجود دارد و هم به صورت باغی کشت می‌شود. به طور طبیعی در دره‌ها و دامنه‌های مرطوب به ارتفاع 500 تا 2000 متر از سطح دریا دیده می‌شود. گونه‌های وحشی آن که دارای میوه‌های ریز و مطبوع می‌باشند در جنگل‌های شمال کشور می‌روید (کاشی و حکمتی، 1370; Tehranifar and Sarsaefi, 2002).

4-1- وضعیت تولید در ایران و جهان

توت‌فرنگی در میان میوه‌های مناطق معتدله بی‌نظیر بوده و در فصل بهار از زودرس‌ترین میوه‌های بازار است. سطح زیر کشت توت‌فرنگی در ایران در سال 2008 حدود 3800 هکتار و تولید این محصول 38499/7 تن بوده که در هر هکتار به طور میانگین 10/13 تن تولید شده است (FAO, 2008). تولید آن در جهان 4068440 تن در سال است (FAO, 2008).

امروزه 50 درصد از محصول توت‌فرنگی دنیا در مناطقی با زمستان ملایم تولید می‌شود. ایران نیز به دلیل دارا بودن شرایط اقلیمی مناسب، می‌تواند در آینده‌ای نزدیک به عنوان یکی از تولیدکنندگان عمده توت‌فرنگی جهان مطرح شود (بهنامیان و مسیحا، 1381).

مهمترین مناطق زیر کشت توت‌فرنگی در ایران در استان‌های کردستان، گلستان، مرکزی، آذربایجان، خراسان، همدان و خوزستان می‌باشند. بالاترین سطح کشت توت‌فرنگی در ایران متعلق به استان کردستان و با مساحت 2000 هکتار و میزان تولید 16000 تن در سال می‌باشد (Tehranifar and Sarsaefi, 2002).

1-5- تاریخچه رقم پاجیرو

پاجیرو حاصل یک برنامه بهنژادی در دانشگاه کالیفرنیا است که در روزهای با طول کوتاه شروع به گلدهی می‌کند. این رقم در مناطق معتدل کشت شده و خود گرده افشان بوده و دارای میوه‌های قرمز رنگ خیلی روشن با استحکام کم و با طعم عالی و شکلی مخروطی است. این رقم با عملکرد کم در اوایل تابستان تا عملکرد اصلی در آذر و دی ماه دارای عملکردی میانگین می‌باشد. همچنین بسته به شرایط آب و هوایی زمان باز شدن گل تا رسیدن میوه 20 تا 35 روز طول می‌کشد (Hancock, 1999).

1-6- ارزش غذایی توت فرنگی

توت فرنگی یکی از مهمترین و خوش طعم ترین میوه‌ها در دنیا است. مصرف آن به صورت تازه، منجمد، کمپوت، مربا، مارمالاد و غیره می‌باشد. این میوه سرشار از ویتامین‌ها و مواد معدنی است و ارزش غذایی بالایی دارد. آب میوه توت فرنگی به طور میانگین بیش از پرتقال دارای ویتامین ث بوده و 20 درصد نیاز روزانه به اسید فولیک را تأمین می‌کند. فاقد چربی است و مقدار قابل توجهی فیبر دارد. ترکیبات غذایی موجود در میوه توت فرنگی در جدول 1-1 نشان داده شده است:

جدول 1-1- ارزش غذایی صد گرم میوه توت فرنگی

10	منیزیم (میلی گرم)	0/60	پروتئین (گرم)
0/40	آهن (میلی گرم)	0/40	چربی (گرم)
166	پتاسیم (میلی گرم)	0/5	فیبر (گرم)
1	سدیم (میلی گرم)	7	کربو هیدرات (گرم)
0/5	روی، مس، منگنز (میلی گرم)	14	کلسیم (میلی گرم)
56/7	ویتامین ث (میلی گرم)	19	فسفر (میلی گرم)

بر گرفته از Hancock, 1999.

1-7- هدف از انجام پژوهش

تنش شوری یکی از بزرگترین عوامل محدود کننده رشد گیاه و تولید محصول در جهان می‌باشد. کشور ایران به دلیل شرایط خاص اقلیمی، مناطق وسیعی از اراضی شور و کویری را در خود جای داده است، به طوری که از 165 میلیون هکتار وسعت ایران حدود 120 میلیون هکتار آن دارای اقلیم خشک و بیابانی است که حدود 25 میلیون هکتار آن را شورزار و کویر تشکیل می‌دهد. بخش قابل توجهی از این اراضی در حاشیه کویرهای مرکزی قرار دارند که به طور معمول شوری آنها زیاد بوده و دارای سفره آب زیرزمینی کم عمق و شور می‌باشند. شوری خاک در نواحی یاد شده در حال افزایش است و عواملی از قبیل میزان کم بارندگی، تبخیر زیاد از سطح خاک و آبیاری با آبهای دارای املاح زیاد که سالانه میلیون‌ها تن نمک وارد خاک می‌کند، موجب تجمع شوری شده است. بنابراین از آنجا که در ایران کیفیت آبهای موجود چندان مناسب نمی‌باشند و همچنین دارای خاکهای شور و سرشار از بیماری‌های مختلف است هدف از این پژوهش، مقایسه اثر شوری‌های مختلف آب و دو روش آبیاری قطره‌ای و زیرزمینی بر رشد و راندمان آب مصرفی گیاه توت‌فرنگی در کشتی بدون خاک می‌باشد که محیط کشت گیاهان عاری از هر گونه مواد غذایی و بیماری بوده و عناصر غذایی مورد نیاز توسط دو روش آبیاری به گیاه داده می‌شوند.

فصل دوم: مروری بر پژوهش‌های پیشین

2-1- تاریخچه

توت فرنگی جنگلی یا وحشی (*Fragaria vesca* L.) از نوع دو گان¹ ($2n=14$) با میوه‌های ریز و خوش طعم اولین بار در شمال اروپا شناسایی شد. پلینی² (23-79 ب.م.) گیاه توت فرنگی را بومی ایتالیا ذکر کرده و میوه‌های آن را فراگا³ نامیده است. در قرن چهاردهم میلادی در فرانسه توت فرنگی از حالت وحشی به زمین زراعی منتقل و به صورت اهلی درآمد. بعدها از این توت فرنگی نوعی به نام چهار فصل (*F. semperflorens*) به وجود آمد (Greenway, 1973).

توت فرنگی ویرجینیایی یا اسکارلت (*F. virginiana* Duch.) از نوع هشت گان⁴ ($2n=56$) و بومی شمال آمریکا است که در اوایل سده 1600 به اروپا وارد شد و دارای میوه بزرگ، زودرس، شیرین، سفت، دوره میوه‌دهی طولانی و مقاومت به سرما و خشکی می‌باشد. توت فرنگی شیلی (*F. chiloensis*) نیز از نوع هشت گان ($2n=56$) و بومی آمریکای جنوبی است. این گونه میوه‌های بزرگ تولید می‌کند که در سال 1714 میلادی توسط یک افسر فرانسوی به نام فریزر⁵ از شیلی به فرانسه منتقل شد، ولی پس از مدتی متوجه شدند که این رقم فقط دارای گل‌های ماده است و تنها از نظر گیاه‌شناسی⁶ با ارزش می‌باشد (کاشی و حکمتی، 1370).

از تلاقی توت فرنگی شیلی و توت فرنگی ویرجینیایی، توت فرنگی (*F. × ananassa* Duch.) به وجود آمد که از توت فرنگی ویرجینیایی به عنوان پدر صفت رنگ قرمز و گوشت سفید و از توت فرنگی شیلی به عنوان مادر صفت عطر، طعم، درشتی میوه و مقاومت به سرما را به ارث برده است (کاشی و حکمتی، 1370).

¹ - Diploid

² - Pliny

³ - Fraga

⁴ - Octaploid

⁵ - Frezier

⁶ - Taxonomy

اکنون با گذشت بیش از دویست سال از به وجود آمدن توت‌فرنگی، هزاران نوع از آن پرورش یافته است که از نظر فرم و صفات کیفی تنوع فوق‌العاده نشان می‌دهند و خواص ارثی فرم‌های اولیه دو نوع وحشی آمریکایی، یعنی توت‌فرنگی شیلی و توت‌فرنگی ویرجینیایی را در خود دارند (کاشی و حکمتی، 1370).

2-2- ریخت‌شناسی¹

توت‌فرنگی گیاهی علفی، چند ساله و جزء گیاهان نهاندانه جدا گلبرگ است که دارای یک ساقه مرکزی متراکم به نام طوقه² می‌باشد. برگ‌ها، ساقه‌های رونده³، طوقه‌های جانبی، گل‌آذین‌ها⁴ و ریشه‌ها همه از ناحیه طوقه منشأ می‌گیرند. توت‌فرنگی دارای دو نوع ریشه اصلی و نابجا است. ریشه‌های نابجا از قاعده برگ‌های جدید در انتهای ساقه رونده ظاهر می‌شود. ریشه‌ها افزون بر جذب آب و مواد غذایی به عنوان منبع ذخیره‌ای در اواخر تابستان هیدراتهای کربن اضافی را در خود ذخیره می‌کنند تا رشد مجدد گیاه در بهار بعدی امکان پذیر باشد. برگ‌های توت‌فرنگی مرکب و سه برگچه‌ای با حاشیه‌ای دنداندار است. هر برگچه⁵ با دم‌برگ کوچکی به دم‌برگ اصلی متصل است. آرایش برگ‌ها مارپیچی⁶ است و در هر دور، ششمین برگ در راستای برگ اول قرار می‌گیرد. ساقه رونده نوعی شاخساره بلند جانبی است که از جوانه‌های جانبی بوجود می‌آید. ساقه رونده دو گره⁷ دارد که گیاه دختری⁸ از گره دوم ظاهر می‌شود، به طوری که در محل تماس با خاک تولید ریشه کرده و با قطع گیاه جدید از مادر پس از مدت زمان مشخص، می‌تواند بطور مستقل به رشد ادامه دهد. گل‌آذین توت‌فرنگی دارای رشد محدود و از نوع گرزن دوسویه⁹ است.

ابتدا گل اول¹⁰ که بزرگترین است ظاهر می‌شود. سپس، گل‌های دوم، سوم و چهارم ظاهر می‌شوند که معمولاً گل‌های اول و دوم تبدیل به میوه‌های مناسب می‌شوند. اجزاء گل مضربی از 5 است که هر گل از 10 کاسبرگ، 5 گلبرگ، 30-20 پرچم و 60-600 مادگی تشکیل شده است. در ارقام مختلف گل‌های زیر مشاهده شده است:

¹ - Morphology

² - Crown

³ - Runners

⁴ - Inflorescences

⁵ - Leaflet

⁶ - Spiral

⁷ - Node

⁸ - Daughter plant

⁹ - Dichasium cyme

¹⁰ - Primary flower